

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 377/2015
21.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Ћ., због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адв. С.Ш.Ћ., поднетом против правноснажног решења председника Првог основног суда у Београду Ик 1177/12 од 16.01.2015. године, у седници већа одржаној 21.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ћ., поднет против правноснажног решења председника Првог основног суда у Београду Ик 1177/12 од 16.01.2015. године.

Образложење

Решењем председника Првог основног суда у Београду Ик 1177/12 од 16.01.2015. године, одбијена је молба окр. С.Ћ., за одлагање издржавања казне затвора по правноснажној пресуди Вишег суда у Ужицу К 155/10 од 10.04.2011. године.

Одлучујући о жалби окривљене, председник Вишег суда у Београду решењем IX Су 40/15 од 18.02.2015. године одбио је као неосновану жалбу изјављену против првостепеног решења.

Бранилац окр. С.Ћ., адв. С.Ш.Ћ., поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажног решења председника Првог основног суда у Београду Ик 1177/12 од 16.01.2015. године, због повреде закона – члана 63. Закона о извршењу кривичних санкција, са предлогом да Врховни касациони суд наведено решење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости у смислу одредбе члана 487. ЗКП, нашао да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или

одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окр. С.П., као разлог подношења захтева наведена је повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 63. Закона о извршењу кривичних санкција.

Наведена повреда, међутим, по ставу Врховног касационог суда, не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко браниоца, може да поднесе захтев за заштиту законитости, а осим овог разлога у захтеву није наведен ни један други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у обиму који Законик о кривичном поступку у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреда која је предмет поднетог захтева за заштиту законитости, не може бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев његовог браниоца оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.